

Epistola lui Iacov – Lecția 7

Relația dintre limbă și inimă

Iacov 3:1-18 (de citit 3:1-4:12)

“Din aceeași gură iese și binecuvântarea și blestemul. Nu trebuie să fie așa frații mei!”

SCOPUL LECȚIEI

- ✓ Să ne dăm seama de importanța modului în care vorbim, cât și de realitatea din inimă care e exprimată de vorbele și faptele noastre
- ✓ Să analizăm cele două tipuri de înțelepciune care pot pune stăpânire pe inima noastră

Iacov încheie capitolul 1 al epistolei sale prezentând două domenii prin care se poate evalua gradul în care îl slujim pe Dumnezeu: 1) **grija practică față de cei săraci** și 2) **înfrânarea limbii** (controlul vorbirii). Capitolul 2 a prezentat în detaliu primul aspect iar în capitolul 3 Iacov abordează pe larg tema înfrânării limbii. Totuși, încă din 1:26 în care anunța importanța limbii, el face o precizare importantă cu privire la relația dintre limbă și inimă

- 1) Citește 1:26 și identifică modul în care Iacov face legătura dintre limbă și inimă
- 2) Citește întreg pasajul 3:1-4:12 și încearcă să răspunzi la câteva întrebări:
  - a. În mod evident, Iacov scrie aceste rânduri pentru că era îngrijorat de situația în care se aflau destinatarii epistolei sale. Cum ai descrie situația lor? Cum era “atmosfera” între ei? Cum arătau relațiile dintre ei?
  - b. Am putea afirma că acest pasaj se adresează în primul rând învățătorilor, liderilor din comunitățile cărora le scrie Iacov? Dacă da, oare de ce existau certuri și lupte între ei?
- 3) Oare „Să nu fiți mulți învățători...” (3:1) are în vedere factorul cantitativ sau mai degrabă cel calitativ? Cum îți argumentezi răspunsul?
- 4) Iacov folosește câteva ilustrații pentru a ne atrage atenția asupra implicațiilor vorbirii noastre. Care este adevărul cu privire la limbă care este ilustrat prin fiecare din aceste comparații?

Frâul - ...dacă punem cailor frâul în gură, ca să ne asculte, le cârmuim tot trupul

.....

Cârma - ...și corăbiile, cât de mari sunt și, măcar că sunt mânate de vânturi iuți, totuși sunt cârmuite de o cârmă foarte mică, după gustul cârmaciului

.....

Focul - lată, un foc mic ce pădure mare aprinde!

.....

Animalele - Toate soiurile de fiare, de păsări, de târâtoare, de viețuitoare de mare se îmblânzesc, și au fost îmblânzite de neamul omenesc.

.....

Otrava - Ea este un rău care nu se poate înfrâna, este plină de o otrăvă de moarte.

.....

Izvorul - Oare din aceeași vână a izvorului țâșnește și apă dulce și apă amară?

.....

.....

Smochinul - Frații mei, poate oare un smochin să facă măslină, sau o viță să facă smochine?

.....

.....

- 5) Din aceeași gură iese și binecuvântarea și blestemul – din păcate, aceasta este realitatea și în viața noastră, de multe ori. Oare de ce? De ce crezi că tolerăm această ambivalență? Oare se poate și altfel?
- 6) „Vorbirea noastră, cât și acțiunile noastre, sunt expresii ale realității din inima noastră” „Adevărata înțelepciune nu se dovedește prin măiestria vorbirii ci prin fapte” Cum ai putea argumenta aceste afirmații, pe baza textului din Iacov?
- 7) Citește v. 13-18 și încearcă să definești cele două tipuri de înțelepciune descrise de Ioan. Fă o comparație între ele, folosind următoarele criterii: sursa (originea), caracteristicile și rezultatul pe care îl produce.
- 8) Tema înțelepciunii este una cu rădăcini adânci în Vechiul Testament. În Proverbe 9:1-18, Solomon prezintă, la rândul lui, cele două înțelepciuni, personificate prin două femei care își prezintă oferta în fața oamenilor. Citește acest pasaj și răspunde la următoarea întrebare: *De cine te lași influențat în deciziile tale? Ce poți face pentru a contracara influența nebuniei (înțelepciunii pământești) și a deveni mai înțelept în ochii lui Dumnezeu?*

Iacov are în vedere o înțelepciune care rezultă nu atât în ceea ce gândește sau spune cineva, cât în ceea ce face. Cu alte cuvinte, o înțelepciune practică, care se manifestă în special în domeniul relațiilor. Punctul culminant al argumentului este atins astfel în v. 17-18, unde Iacov aduce în discuție pacea. Practic, caracterizarea înțelepciunii de sus este încadrată de ideea călăuzitoare a păcii, care trebuie să guverneze toate relațiile credinciosului. Nu la întâmplare, Domnul Isus spune că cei împăciuitori vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu (Matei 5:9).

- 9) În care domenii ale vieții poți arăta că ești un fiu al lui Dumnezeu? Gândește-te la câteva situații specifice unde poți să-ți pui în practică înțelepciunea de sus și să dovedești prin aceasta că ești un om chemat să aducă pacea:
  - a. În familie:
  - b. La școală sau la locul de muncă
  - c. În biserică

Provocare

În contrast cu înțelepciunea acestei lumi, Iacov scoate în evidență calitățile înțelepciunii de sus. La o privire mai atentă asupra v. 17, observăm o paralelă strânsă cu Gal. 5:22-23. Ceea ce Pavel numește roada Duhului, Iacov o vede ca fiind rezultatul înțelepciunii. Aproape că am putea spune că cele două – Duhul și înțelepciunea – ar fi concepte echivalente. Această asemănare extraordinară ne ajută să tragem câteva concluzii importante cu privire la înțelepciune. Ea nu este o abilitate sau o stare pe care o avem. Mai degrabă, am putea spune că ea e o... relație. O simbioză. Înțelepciunea începe prin transformarea inimii în urma nașterii din nou prin Cuvântul Adevărului. Apoi această inimă transformată învață să discearnă și să aleagă voia lui Dumnezeu, *prin Duhul Sfânt*. În capitolul 4, Iacov va vorbi deschis despre aceste lucruri... Singurul mod prin care ne putem schimba e smerirea înaintea lui Dumnezeu pentru a-L lăsa pe El să ne schimbe. Iar schimbarea această se întâmplă pe măsură ce viața noastră e înnoită de Duhul Sfânt care ne învață cum să discernem și să împlinim voia lui Dumnezeu.